

מאמציו העיקריים של מזכיר א-ים דאג האמרשילד במסגרת שליחותו במרחב ירוקזו לפתרון בעיית הפליטים. האמרשילד יפעיל לחץ כבד על ממשלת ישראל להחזרת מספר ניכר של פליטים ואילו ממדינות ערב ידרוש יישוב קבע של חלק מהפליטים היושבים עתה במחנות לאורך גבולותיהן. האמרשילד יראה בהסדר כזה צעד ראשון לקראת שלום מרחבי.

מאבק חריף צפוי בפנים הממשלה, לקביעת קו מדיני חדש. ב. ג. קיבל לאחרונה את טענותיהם של כמה מראשי מפא"י כי תכנית שרת נכשלה למעשה, לאור סירובו הממושך של המערב להעניק נשק למגן לישראל. שרת לעומת זאת, ממשיך לטעון כי המערכה אינה אבודה עדיין וכי יש להמשיך בקו המדיני המתון שהותווה על-ידי צפה, אם כן, לחידוש סיכסוך שרת - ב. ג.

על רקע סיכסוך זה, קיימים סיכויים כי יונה כסה ישוב מהתפטרותו כמזכיר מפא"י. כיום, ידועים כל חברי מזכירות המפלגה כאנשי שרת.

שורה של שביתות תפרוץ במפעלים ובכתייחרושת שוי נים. שביתה צפויה גם בבתי-הספר התיכונים ובענפי הדפוס והמוזון.

אל תופתע אם מעתה לא יוזכר שמה של צרפת כירידת ישראל לעתים קרובות כליכך. יעקב צור, שגריר ישראל בצרפת, בא לישראל כדי להזהיר את שרי הממשלה ואת נציגי הציבור שלא להרבות בדיבורים על עזרת צרפת לישראל, מאחר שהציר פתים חוששים כי דיבורים אלה גורמים להחרפת היחסים בין צרפת למדינות ערב.

גם גרמניה המערבית תסי תיוג מתמככה גרווייה בישראל. כבר עתה נתקלת ממשלת בון ביחס בלתי-אוהד מצד מדינות ערב, בגלל יח"י סיה ההדוקים עם ישראל - יחסים שי נבעו בראש וראשונה מיזמתו האישית של ראש ממשלת בון קונרד אדנאור. גרמניה המערבית, המשתדלת לכבוש עמדה ראשונית בשוקי ערב, עלולה לא להזדווק בקשירת יחסים דיפלומטיים עם ישראל.

לעומת זאת, ישתפרו יחי סי ישראל עם בלגיה והארצות הסקנדינביות. שיפור זה יבוא כפי צוי מתוכנן מצד המערב על איתמיה צבאית בישראל.

ה"כ" לאחדות העבודה כדאהרן יצא בקרוב בשליחות לחוקי-ארץ. המסע, שינוצל לצרכי המגנבת המאוחדת בארצות-הברית, יש מש גם הכשרה לקראת תפקידים דיפלו מטיים שיוטלו על בן-אהרון בסוף קיץ זה.

יתכן מאד כי בקרוב תקי כל צו גיוס-חובה לעובדות ברי צורים במשקן הספר, אם לא תצא עד אז כמתנדב. צעד זה נראה כבלתי-ימנע, מאחר שהתברר כי אין להסתפק בעבודת המתנדבים.

גם כוסך יצטרך לשאת חלק נרחב יותר ממעמסת מצב החירום הפלדי. מבחינה מעשית, יתבטא הדבר בהעלאה כללית של המיסים וההיסלים, שיגיעו בקרוב עד כדי מחצית הכנסתך החודשית הקבועה.

הריבית שאתה משלם עבור הלוואות תוגדל בקרוב, בעיקר בקופות המלווה והבנקים העממיים, העוסקים בהדי וואות בסכומים קטנים. הדבר יכנס לתוקפו עם תום הדיונים המתנהלים עתה בין מנהלי מוסדות אלה לבין נציגי האוצר.

עליה ממשית צפויה גם למחירי החלב והביצים. הממשלה עומדת לקבל את הצעת תנובה, המתחייבת בשיווק סדיר של מיצרכים אלה, אם יבוטל הפיקוח עליהם ותאופשר העלאת המחירים.

שלמה צימרמן, חבר הנחלת צי"ם שנתפס בזמנו בהברחת מיצרכים מנמל חיפה, יסוּך ממשרתו. עם סיום החקירה הפנימית המתנהלת נגדו, יועבר להנחלת חברת השקנות-ההון ההסתדרותית בארצות-הברית אמפל, בה משמש אחיו, ברוך צימרמן, אחד המנהלים. ברוך צימרמן הוא נציג אמפל בחברת לפידות, התגאה בכך שעזר לגלות את מעילותיו של שלום רון, מזכיר חברת זו.

משרד החינוך והתרבות יפריע לפיתוח האוניברסיטה, החולקת ומוקמת בתל-אביב. משרד החינוך והתרבות קיבל את טענת הנחלת האוניברסיטה העברית בירושלים כי הקמתו של המוסד החדש עלולה לשבש את פעילותה התקינה של אוניברסיטה העברית ולחבל בהכנסותיה.

בשורה לחברי קופת-חולים המתכננים חופשת-נופש או הבראה: הנחלת המוסד ההסתדרותי עומדת לרכוש בתי-מלון מפוארים נוספים, בעיקר בירושלים ובחוף השרון, כדי להפנס לבתי הבראה ומרגוע לחבריה.

העם מלחמה בגבול עזה

(ראה שער)

בתל-אביב היה נדמה כי המלחמה עומדת לפרוץ בכל רגע. אורחים עצבניים הקדימו לקום בבוקר, הפעילו את מכשירי הרדיו, כדי לשמוע את החדשות האחרונות. הם לא היו בטוחים שהמלחמה לא פרצה שעה ש נחרו בלילה במיטותיהם.

רק במקום אחד במדינה לא הורגש שום סימן של עצבנות. זה היה במרכז המערכה, באותה רצועה שטוחה ומרויקה הקרויה, כי בלשון הרדיו, "גזירת כיסופים".

ריח הרצועה. מי שנכנס למחרת יום ההפגנות לנירים, היה יכול לפקפק אם אמנם הגיע לכתובת הנכונה.

הוא ציפה לפגוש באנשים אדומי-עיניים ומרוטי-עצבים אחרי לילה של נדודי שינה. תחת זאת מצא את בני המשק, רובם ארי-ישראלים בסוף שנות העשרים, אוכלים בנחת את ארוחת-הצהריים. העבודה התנהלה כרגיל. איש לא התרגש. לגבי אנשי נירים היה זה יום ככל הימים, עוד תקרית בגיורה המועדה לתקריות.

"בכוח הנשק" (דו, 1948) שום דבר לא השתנה

היה הבדל בולט בין מצברות שלו זה לבין האחירה המתוחה ששררה במקום למח"רת תקרית האניוויס. אז פסקה העבודה כליל, הגברים רצו מסביב לעמדות, מוכנים להתקפה רבת. הפעם לא האמין בכך איש. עכברי הרצועה מצויידים בחוש ריח מיו-חד-מיני, העולה על כשרונו של הפרשן המדיני המעולה ביותר במשרדי הקריה ו- בעתוני תל-אביב.

הם הרימו את אפם, הריחו באחיר והח"ליטו: "הפעם לא תקרית רגילה. יעבור בעוד כמה ימים!"

"טוב שאתם כך..." אותה שעה היתה גושה מלחמה אמיתית מסביב למשק - אולם מלחמה שונה מזו שתוארה בעתוני הערב. שדה-המערכה היה מכוסה אוהלים, בהם רצו כמה עשרות תלמידי הכיתות ה-שמנייות של גמסיה הרצליה. הם באו לעבר זה של שבועיים במסגרת פעולת הגדנ"ע.

כצהריים הופיעו לפתע שני אוטובוסים ריקים. כמה מהורים שמעו את הידיעות על התקריות, מיהרו לשלוח לבניהם תחבורה הביתה.

ההורים לא הכירו את בניהם וכוונותיהם. הילדים המפונקים לא חלמו כלל לחזור ל-ספסל הלימודים. רוח המרד עברה בין אוהלי הנוער. הם סירבו בהחלט לזוז.

בערב הופיע מפקד הגדנ"ע, רם רון, אישר שהגדנ"עים יישארו במקום, ימשיכו בעבודת דת הביצורים. "יותר טוב שאתם כך מאשר שתהיו להיסק", העיר קצרות.

המתנדבים מן העיר - גדנ"עים, חברי

תנועות-נוער, מורים, סועלים - היו סימן הדרך הבולט ביותר בנוף. בפעם הראשונה מאז קום המדינה הפגינו את העובדה ש- הקרב על הגבול אינו בחזקת מלחמה-פרטית של המשקים, אלא תנועה של העם כולו. אחדים מהם, כמו מתנדבי בני-עקיבא, עוררו התלהבות ממש בלב בניה-המשקים.

בעיה שלא נפתרה: כיצד יצפה העם את המשקים שכבר הוציאו מאות אלפי לירות לביצורים, לפני שהמדינה נזכרה שהדבר גר גע גם לה.

הניצוץ הראשון. התקריות עצמן, ש- כבר קצרו עשרות הרוגים משני עברי ה-גבול, התחילו מעט במקרה. על אף האש-מות רוחחות משני הצדדים, אין כמעט ספק שאיש לא התכונן במיוחד להצית את המדו-רה. כמו רוב התבערות בשדות המרחב, היה מספיק ניצוץ אחד כדי לגרום להתלק-חות רבתה.

הניצוץ נדלק כאשר הותקף סויר ישראלי על הגבול. "בצד הישראלי" קבעו הישרא-לים. "בצד המצרי", טענו המצרים.

כדי לחלץ את האנשים, היה צורך להפעיל תותחים. היתה זאת הפגזה קטנה, שלא גר-עדה לגרום נזקים גדולים בצד המצרי. אולם המצרים פתחו בהפגזת-תגמול, פיזרו את פגזיהם בנירים, עיך-השלושה וחל-עוה, גר-מו נזקים מועטים.

עתה הגיבה גם ישראל, בהפצצה שקצרה בצד השני למעלה מששים הרוגים, למעלה ממאה פצועים. ההבדל העצום במספר ה-בידות נגרם על-ידי דיוק הקליעה וטיב ה-ביצורים במשקים הישראליים, חוסר המק-לטים מעבר לגבול.

אולם לגבי העולם היה דחקא מספר האב-י-דות קובע. כמו אחרי תקרית כינרת, הר-פיעה ישראל שוב בדמות תוקפנית ונק-מנית.

חשבונו של דיקטטור. בנושימה עצו-רה ציפו הדיפלומטים למהלך הבא, שהיה שיין לגמאל עבד אל-נאצר. אחדים האמינו שיפתח במלחמה, יפעיל את נשקו החדש.

אין ספק שהקצין המצרי עמד במצב קשה. כדיקטטור צבאי, היה עליו להוכיח לעמו שאי-אפשר להכות במצרים ללא עונש. אולם מאידך לא היה לו שום חשק להיגרר במל-חמה לפני שצבאו מוכן ולפני שהעולם הער-בי מאוחד תחת פיקודו.

על כן באה תגובה מסוג אחר לגמרי: זולה למצרים, מכאיבה לישראל. שוב הופ-עלו הפיזיון, אנשי כיתות-המתאבדים ש-חדרו עמוק לשטח ישראל, ערכו סידרה של התקפות "פגע וברח". הם השאירו מאחר-ריהם את חותמם: גויות נרצחים, מכוניות שרופות, יללת הפצועים.

חשבונו של עבד אל-נאצר: אם ישראל תגיב על-ידי פתיחת מלחמה, תהיה היא ה-תוקפנית, ביחוד כשהדבר קורה ערב בואו של מזכיר א-ים לישראל. אם ישראל לא תגיב, יישאר הוא המנצח שאמר את המלה האחרונה.

חשבון זה סוכל השבוע על-ידי צה"ל, שהוכיח יעילות מדהימה בלחימה נגד ה-פדאיון.

מדיניות

אדם סימפטי

אלוף יוסף אבידר לא ידע אם לחייך או לזעוף. המחמאה שיצאה מפי שר-החוץ ה-סובייטי היתה מיוחדת במינה. אמר ויא-ציטלב מולוטוב: "אתה יותר סימפטי ב-עניי מאשר האיש שאתה מייצג!"

"האיש שאתה מייצג" לא היה אלא משה שרת, שר-החוץ של ממשלת ישראל, שביקר אצל מולוטוב בשעת ועידת שרי-החוץ של